

ที่ นร 1305/ 2598

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

๒ เมษายน 2541

เรื่อง ข้อหาหรือการอนุญาตให้ข้าราชการลาป่วยย้อนหลัง

เรียน อธิบดีกรมตำรวจ

อ้างถึง หนังสือกรมตำรวจ ที่ มท 0604.325/2986 ลงวันที่ - มีนาคม 2541

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมตำรวจได้ขอทราบผลการพิจารณาข้อหาหรือกรณี จำเลยตำรวจ
ชั้น โม่รัฐเถียร ได้รับบาดเจ็บจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ เมื่อวันที่ 12 เมษายน 2537 แพทย์ผู้ทำการตรวจ
รักษาลงความเห็นเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2537 ว่า เป็นอัมพาตชนิดถาวรไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้
กรมตำรวจจึงมีคำสั่งเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2539 ให้ข้าราชการผู้นี้ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 30 ธันวาคม
2537 โดยจำเลยตำรวจ ชั้นฯ ได้รับอนุญาตให้ลาป่วยระยะแรก ตั้งแต่วันที่ 15 เมษายน 2537 ถึงวันที่ 12
สิงหาคม 2537 แต่ยังมีได้มีการอนุญาตให้ลาป่วยระยะเวลาดังกล่าวตั้งแต่วันที่ 13 สิงหาคม 2537 ถึงวันที่ 29
ธันวาคม 2537 ซึ่งเป็นระยะเวลาก่อนถูกสั่งให้ออกจากราชการ กรมตำรวจจึงหาหรือว่า ปัจจุบันผู้มีอำนาจ
อนุญาตการลาจะสามารถอนุญาตให้ข้าราชการผู้นี้ลาป่วย ตั้งแต่วันที่ 13 สิงหาคม 2537 ถึงวันที่ 29
ธันวาคม 2537 ได้หรือไม่อย่างไร ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ
พ.ศ. 2535 ข้อ 17 วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม กำหนดว่า "ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาป่วยเพื่อ
รักษาตัว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา
วันแต่ในกรณีจำเป็น จะเสนอหรือจัดส่งใบลาในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการก็ได้"

ในกรณีที่ข้าราชการผู้ขอลามีอาการป่วยจนไม่สามารถจะลงชื่อในใบลาได้ จะให้ผู้อื่น
ลาแทนก็ได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้ว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาโดยเร็ว

การลาป่วยตั้งแต่ 30 วันขึ้นไป ต้องมีใบรับรองของแพทย์ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและ
รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบอาชีพเวชกรรมแนบไปกับใบลาคด้วย ในกรณีจำเป็น หรือเห็นสมควรผู้มีอำนาจ
อนุญาตจะสั่งให้ใช้ใบรับรองของแพทย์ ซึ่งผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นชอบแทนก็ได้"

ดังนั้น โดยหลักการแล้ว ข้าราชการผู้ขอลาป่วยจะต้องปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว

อย่างไรก็ดี สำหรับกรณีตามข้อหาหรือของกรมตำรวจ ปรากฏข้อเท็จจริงว่าเป็นเรื่อง การลาป่วยของจำสืบทารวจ ชัน โมรัฐเถียร ที่ได้รับบาดเจ็บจากการปฏิบัติหน้าที่ และได้รับอนุญาตให้ลาป่วย จำนวน 120 วัน ในช่วงตั้งแต่วันที่ 15 เมษายน 2537 ถึงวันที่ 12 สิงหาคม 2537 มาก่อนแล้ว โดยกรณีนี้ เป็นการลาป่วยต่อเนื่องถึงวันก่อนถูกให้ออกจากราชการเพราะเหตุสุขภาพอ่อนแอไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ ราชการต่อไปได้ โดยไม่มีการมาปฏิบัติราชการภายหลังการลาป่วยที่จะสามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของ ระเบียบข้างต้นได้

สำหรับการพิจารณาอนุญาตการลา ระเบียบฯ ข้อ 8 กำหนดว่า ผู้มีอำนาจพิจารณาหรือ อนุญาต และอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลาสำหรับข้าราชการแต่ละประเภทให้เป็นไปตามตารางที่กำหนด ไว้ท้ายระเบียบนี้ ดังนั้น การพิจารณาอนุญาตการลาจึงเป็นดุลพินิจของผู้มีอำนาจตามที่กำหนดในตาราง ท้ายระเบียบฯ จะพิจารณาตามเหตุผลข้อเท็จจริงและหลักเกณฑ์ที่ระเบียบกำหนด

กรณีตามข้อหาหรือ หากปรากฏข้อเท็จจริงว่า จำสืบทารวจ ชัน โมรัฐเถียร ได้ป่วยจริง ย่อมอยู่ในดุลพินิจของผู้มีอำนาจอนุญาตการลาจะพิจารณาอนุญาตได้ตามข้อเท็จจริง

อนึ่ง สำนักนายกรัฐมนตรีมีข้อสังเกตเพิ่มเติม รวม 2 ประการ คือ

1. กรณีนี้เป็นการขออนุญาตลาป่วยมีกำหนด 139 วัน นับตั้งแต่วันที่ 18 สิงหาคม 2537 ถึงวันที่ 29 ธันวาคม 2537 ดังนั้น จึงสมควรจะมีใบรับรองแพทย์ เพื่อประกอบการพิจารณาของผู้มีอำนาจ อนุญาตการลาด้วย

2. ในโอกาสต่อไป ขอให้กรมตำรวจรีบดำเนินการเกี่ยวกับการลาในเวลาอันสมควร เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาในทำนองนี้อีก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

2 เม.ย. 2541

(นางผาณิต นิตินนท์ประกาศ)

รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักกฎหมายและระเบียบกลาง

โทร. 2822694

โทรสาร 2827896

ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนแล้ว 0913

ตรวจ/ลง
วันที่ 25/4/41

พิมพ์/ลง

ชื่อเพิ่ม

Ag ๒๕๔๑

ด่วน

ที่ มท 0604.325/14381

สำนัก	21959	วันที่
เลขที่	250620	
วันที่	09.30	
เวลา		

กรมตำรวจ ถนนพระราม 1

เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330

19 ธันวาคม 2540

สำนักกฎหมายและระเบียบกลาง
เลขรับ 3991
วันที่ 25 ธ.ค. 40
เวลา 10.35 น.

กตส
๒๖

เรื่อง ขอรื้อการอนุญาตให้ข้าราชการตำรวจลาป่วยย้อนหลัง

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง (1) ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.2535

(2) พระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.2498

สิ่งที่ส่งมาด้วย (1) สำเนาหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0203.1/1605 ลงวันที่ 13 พฤศจิกายน 2540

(2) คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 152/2537 ลงวันที่ 11 มีนาคม 2537 ข้อ 6

ด้วยกรมตำรวจได้มีหนังสือ ที่ มท 0604.325/13400 ลงวันที่ 15 กันยายน 2540 เสนอขอ ลาป่วยตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. 2498 ให้กับ จำสิปตำรวจ ชั้น โม่รัฐเกียร ผู้บังคับหมู่ แผนก 14 กองกำกับการ 3 กองบังคับการตำรวจ-ท้องที่เขว มีกำหนด 139 วัน นับตั้งแต่วันที่ 13 สิงหาคม 2537 ถึงวันที่ 29 ธันวาคม 2537 ไปยังกระทรวง มหาดไทยเพื่อพิจารณาอนุญาต และกระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (1) ให้กรมตำรวจ หารือสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าผู้มีอำนาจอนุญาตจะสามารถมีคำสั่งอนุญาตให้ลาป่วยย้อนหลังตามที่ขอลาดังกล่าวได้ หรือไม่ แล้วแจ้งกระทรวงมหาดไทยเพื่อพิจารณาต่อไป

กรมตำรวจขอเรียนข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

จำสิปตำรวจ ชั้นฯ ได้รับบาดเจ็บจากการปฏิบัติหน้าที่ เมื่อวันที่ 12 เมษายน 2537 แพทย์ โรงพยาบาลตำรวจผู้ทำการตรวจรักษาลงความเห็นเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2537 ว่า จำสิปตำรวจ ชั้นฯ ได้รับบาดเจ็บกระดูกคอกหัก กัดไขสันหลัง มีอาการปวดไม่ปกติ เป็นอัมพาตชนิดถาวรของแขนขวาและขาทั้งสองข้าง ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ ประกอบกับผู้ได้รับอนุญาตให้ลาป่วยมาก่อนแล้ว จำนวน 120 วัน /ในช่วง...

ในช่วงตั้งแต่วันที่ 15 เมษายน 2537 ถึงวันที่ 12 สิงหาคม 2537 ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดจึงมีความเห็น เมื่อวันที่ 17 กันยายน 2538 เห็นควรให้ผู้นั้นออกจากราชการ และกรมตำรวจพิจารณาแล้วมีคำสั่งเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2539 ให้ จำสืบตำรวจ ขึ้นฯ ออกจากราชการ ย้อนหลังตั้งแต่วันที่ 30 ธันวาคม 2537 ซึ่งเป็นวันที่แพทย์มีความเห็นว่าทพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปได้ นอกจากนี้กรมตำรวจ ได้พิจารณาเห็นว่าสาเหตุการป่วยเจ็บของผู้นั้นเกิดเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ ซึ่งอยู่ในข่ายที่จะได้รับการสงเคราะห์ให้ลาป่วยโดยได้รับเงินเดือนเต็มระหว่างลา ตามมาตรา 4 และมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติ สงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. 2498 ซึ่งอำนาจในการ พิจารณาอนุญาตให้ลาเป็นของปลัดกระทรวงมหาดไทย ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 152/2537 ลงวันที่ 11 มีนาคม 2537 ข้อ 6 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (2) กรมตำรวจจึงเสนอขอลาป่วยให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้น ในส่วนที่ยังไม่ได้ขอลาจนถึงวันก่อนวันที่กรมตำรวจมีคำสั่งให้ออกจากราชการไปยังกระทรวงมหาดไทย

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น กรมตำรวจขอเรียนหาว่าผู้มีอำนาจอนุญาตให้ลา (ปลัด- กระทรวงมหาดไทย) จะสามารถมีคำสั่งอนุญาตให้ จำสืบตำรวจ ขึ้นฯ ลาป่วยย้อนหลังตามที่ขอลาได้หรือไม่ อย่างไร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และผลเป็นประการใดกรุณาแจ้งให้กรมตำรวจทราบด้วยจะเป็น พระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจโท :

(โกวิท วัฒนะ)

ผู้ช่วยอธิบดี ฯ ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมตำรวจ

กรมตำรวจ สำนักงานกำลังพล

โทร. 2511583, 2052463

1000
1000

งานบริหารปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
เลขรับ 1499
วันที่ 29 ม.ค. 41
เวลา 15.15

ที่ มท 0604.325/1069

ถึง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักกฎหมายและระเบียบกลาง
เลขรับ 856
วันที่ 29 ม.ค. 41
เวลา 15.00

ตามหนังสือ กรมตำรวจ ด่วน ที่ มท 0604.325/17381 ลงวันที่ 19 ธันวาคม 2540

หารือกรณีกรมตำรวจเสนอขอลาป่วยให้กับ จ่าสิบตำรวจ ชื่น โมริฐเกียรติ ผู้บังคับหมู่ แผนก 14

กองกำกับการ 3 กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว มีกำหนด 139 วัน นับตั้งแต่วันที่ 13 สิงหาคม 2537

ถึงวันที่ 29 ธันวาคม 2537 ไปยังกระทรวงมหาดไทยว่า ปลัดกระทรวงมหาดไทยจะมีอำนาจอนุญาตให้ลาป่วยย้อนหลังได้หรือไม่ นั้น

เนื่องจากกรมตำรวจจะต้องนำผลการพิจารณาข้อหารือดังกล่าวเสนอกระทรวงมหาดไทย

เพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตให้ จ่าสิบตำรวจ ชื่น ลาป่วย และนำไปประกอบการขอรับรองเจ้าหน้าที่ต่อไป จึงเรียนมาเพื่อขอทราบผลการพิจารณา และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

กองทะเบียนพล สำนักงานกำลังพล

โทร.2511583, 2052463